

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

សម្ភាសន៍ជាមួយឈ្មោះ ជ័យ ជិន ភេទប្រុស អាយុ៦១ឆ្នាំ

មុខងារសម័យខ្មែរក្រហម: «យោធា»

ស្រុកកំណើតនៅភូមិប្រកស្តេច ឃុំពាម ស្រុកកំពង់ត្រឡាច ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង
រស់នៅភូមិទួលប្រាសាទ ឃុំទំនប់ដាច់ ស្រុកត្រពាំងប្រាសាទ ខេត្តទួលគោក

ថ្ងៃទី១៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣

សម្ភាសន៍ដោយ: សោម ប៊ុនថន

០០:២២:៤០

៨ទំព័រ

ប៊ុនថន: ចឹងខ្ញុំមុនដំបូងខ្ញុំចង់ណែនាំខ្លួនខ្ញុំ ខ្ញុំឈ្មោះ ប៊ុនថន មកពីអង្គការមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា
ខ្ញុំចង់សម្ភាសអ្នកទាំងនេះប្រវត្តិរបស់អ្នក ។

ជិន: បាទ ។

ប៊ុនថន: ចឹងដំបូងខ្ញុំសុំអនុញ្ញាតថតសម្លេង អ៊ីអនុញ្ញាតទេ?

ជិន: មិនបាច់ទេ គ្រាន់សួរទៅ ។

ប៊ុនថន: បាទ! ចឹងអីឈ្មោះអីដែរ?

ជិន: ជ័យ ជិន ។

ប៊ុនថន: អីអាយុប៉ុន្មានសព្វថ្ងៃ?

ជិន: អាយុ៦១ ។

ប៊ុនថន: អីមានស្រុកកំណើតនៅភូមិឃុំអីដែរ?

ជិន: ស្រុកកំណើតខ្ញុំនៅភូមិប្រកស្តេច ។

ប៊ុនថន: ឃុំ?

ជិន: ឃុំពាម ។

ប៊ុនថន: ស្រុកកំពង់ត្រឡាច?

ជិន: ស្រុកកំពង់ត្រឡាច ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ។

ប៊ុនថន: ភូមិទំនប់ដាច់?

ជិន: ភូមិទំនប់ដាច់ ប្រាសាទ ស្រុកត្រពាំងប្រាសាទ ខេត្តទួលគោក ។

ប៊ុនថន: អីមានបងប្អូនប្អូននាក់?

ជិន: មានបងប្អូនប្អូននាក់ ។

ប៊ុនថន: អីកូនទីប្អូន?

ជិន: បងមួយនៅសំឡូតនោះកូនទី១ ។

ប៊ុនថន: នៅសំឡូតកូនទី១ កាត់មានឈ្មោះអីដែរ?

ជិន: យ៉ុង ។

ប៊ុនថន: បឹងជ័យ យ៉ុង?

ជិន: បាទ ។

ប៊ុនថន: បឹងសព្វថ្ងៃនៅសំឡូត?

ជិន: នៅសំឡូត ។

ប៊ុនថន: ពីមុនកាត់មានធ្វើទី៣ដែរ?

ជិន: ធ្វើទី៣ បងទី២ នៅដូះខាងនោះ ។

ប៊ុនថន: បងទី២កាត់ឈ្មោះជ័យអីវិញ?

ជិន: ឈ្មោះ ជ័យ ហន ។

ប៊ុនថន: ពីមុនកាត់ទៅធ្វើចម្ការដែរ?

ជិន: បាទ ។

ប៊ុនថន: បឹងកាលពីមុនកាត់ទី៣ដែរ?

ជិន: ទី៣ ។

ប៊ុនថន: ទី៣អី?

ជិន: បាទ!ស្លាប់មិនបាទ... ។

ប៊ុនថន: កាត់ឈ្មោះដែល?

ជិន: ជ័យ សុទ្ធ ។

ប៊ុនថន: កាត់ធ្វើអីដែរ?

ជិន: ធ្វើស្រែចម្ការ ។

ប៊ុនថន: អីមានដែលទៅលេងទេ?

ជិន: មកលេងបាទពីរសារ ទៅធ្វើបុណ្យធ្វើអី ។

ប៊ុនថន: បឹងកាត់មានដែលមកលេងដល់ហ្នឹងទេ?

ជិន: មកដែរ ពេលការកូនមកលេង ។

ប៊ុនថន: បឹងឪពុកម្តាយអីនៅរស់ទេ?

ជិន: អត់ទេ កាត់ស្លាប់ ស្លាប់ហ្នឹងខ្ញុំមិនបាទដឹងដឹង ខ្ញុំអាស្រ័យទៅនេះ ។

ប៊ុនថន: ឪពុកអីកាត់ឈ្មោះអីដែរ?

ជិន: ឈ្មោះ ជ័យ ។

ប៊ុនថន: ត្រកូនកាត់ជ័យ?

ជិន: ឈ្មោះ ជ័យ ។

ប៊ុនថន: កាត់ធ្វើអីដែលកាលពីដើម?

ជិន: ទេ មិនទេ កាត់ធ្វើស្រែចម្ការហ្នឹង ។

ប៊ុនថន: កាត់ស្លាប់ឆ្នាំណា?

ជិន: ខ្ញុំអត់ដឹងទៀតខ្ញុំលែងតែធ្វើទាហាន ។

ប៊ុនថន: អីទៅរតនករី?

ជិន: បាទ ។

ប៊ុនថន: ចឹងអត់មានដឹងថាស្លាប់ឆ្នាំណាទេ?

ជិន: បាទ! ពេលយួនបុកមកខ្ញុំចូលព្រៃកាន់តែយូរទៅ ហើយបានមកដល់ភ្នំដងរែកនេះ ។

ប៊ុនថន: ចឹងម្តាយអីឈ្មោះអីដែរ?

ជិន: ម៉ី គូស ។

ប៊ុនថន: កាត់ស្លាប់ជំនាន់ណាដែរ?

ជិន: ខ្ញុំមិនបានដឹងដែលទេ ដឹងថាស្លាប់ ។

ប៊ុនថន: អីកាលពីក្មេងមានបានរៀនសូត្រដល់ថ្នាក់ណាដែរ?

ជិន: ខ្ញុំមានរៀនដល់ណាទេ ខ្ញុំនៅវត្តបានរៀនតិចតួចហ្នឹង ។

ប៊ុនថន: អីបួសនៅវត្ត?

ជិន: អត់មានបួសទេ ធ្វើកូនសិស្ស មានបានបួសរៀនអីទេ គ្រាន់បាននៅវត្ត កាលឆ្នាំ១៩៦៧ ហ្នឹងកាលនោះកើតមានខ្មែរក្រហមគេដើរតស៊ូចេះចុះ ។

ប៊ុនថន: អូរចឹងអីចូលបដិវត្ត?

ជិន: អត់មានចូលទេ តែកន្លែងខ្ញុំហ្នឹងវារដើបរដួល រករៀនសូត្រអីវាមិនបាន រត់ទៅកើតទៅលិច ឆាកខ្មែរក្រហមខាងនេះឆាកខ្មែរក្រហមខាងនោះ គេចេះតែនិយាយខាងនេះចូលខាងនេះខាង នោះចូលប្រទាញប្រទង់គ្នាណាស់ ចឹងបានរករៀនសូត្រអីមិនបាន ។

ប៊ុនថន: បាទ ។

ជិន: តាំងពីឆ្នាំ៦៧ហ្នឹង ការរៀនសូត្រមិនបាន បាននៅវត្តហ្នឹង ។

ប៊ុនថន: នៅវត្តណាកាលហ្នឹង?

ជិន: វត្តប្រកស្តេច កាលឆ្នាំ៦៧កាលហ្នឹងរដើបរដួលហើយ គេអ្នកតស៊ូមានតាំងពីជំនាន់នោះ ។

ប៊ុនថន: ចឹងកាលឆ្នាំ៦៧ ហ្នឹងអីនៅវត្ត?

ជិន: បាទ!នៅវត្ត ។

ប៊ុនថន: ចឹងឆ្នាំ៧០ ?

ជិន: ឆ្នាំ៧០ ខ្ញុំនេះហើយ ។

ប៊ុនថន: ចូលកងហើយ?

ជិន: នៅទេ នៅផ្ទះយូរទៅៗ គេចេះតែត្រៀមលិចត្រៀមកើតហ្នឹង ធ្វើនេះធ្វើនោះកុមារអីចឹងណាស់ កាលហ្នឹង ។

ប៊ុនថន: ចូលជាមួយកងកុមារហ្នឹង?

ជិន: បាទ ។

ប៊ុនថន: ចូលហ្នឹងឆ្នាំ៧០ តែម្តង?

ជិន: បាទ ។

ប៊ុនថន: ចូលហ្នឹងតាមរយៈពិណាវិញ គេជ្រើសរើសឬមួយយើងស្ម័គ្រចិត្ត?

ជិន: តាមភូមិឃុំគេ ។

ប៊ុនថន: ចឹងចូលកងកុមារ?

ជិន: បាទ!ទ័ពមិនទាន់ចូល ។

ប៊ុនថន: ចូលហ្នឹងគេឲ្យយើងធ្វើអីខ្លះទៅ?

ជិន: ចូលហ្នឹងគេកាត់ចែកជាក្រុមអីហ្នឹង កាលហ្នឹងដាំបន្លែ ។

ប៊ុនថន: អីមានកាន់ថ្ងៃថ្ងៃចូលទេ?

ជិន: អត់ទេ ។

ប៊ុនថន: ដឹងថាឆ្នាំ៧០ ?

ជិន: បាទ ។

ប៊ុនថន: ឆ្នាំប៉ុន្មានអីចូលកុមារ?

ជិន: មិនបានចំណាទេ ប្រហែលជាឆ្នាំ៧០ ។

ប៊ុនថន: ចឹងក្រៅពីដាំបន្លែមានស្តីខ្លះទៀតអី?

ជិន: ដាំបន្លែ មើលគោអីចឹងទៅណាស់ កាលហ្នឹងគេមានហើយគោ ។

ប៊ុនថន: ចូលហ្នឹងខាងឃុំគេជ្រើសរើសតែម្តង?

ជិន: បាទ ។

ប៊ុនថន: ចឹងកាលចូលឪពុកម្តាយមានដឹងទេ?

ជិន: កាត់ដឹងដែរ ។

ប៊ុនថន: ចឹងកាលចូលភ្នំមួយនៅក្នុងភូមិឬមួយគេបញ្ជូនទៅណាទៀត?

ជិន: នៅក្នុងភូមិហ្នឹងតើ ឪពុកម្តាយនៅភូមិជាមួយហ្នឹង តែគេដាក់ជាក្រុមៗ គេចែកឪពុកម្តាយ នៅផ្សេង ហើយយើងហ្នឹងផ្សេងទៅ ។

ប៊ុនថន: អីកាលហ្នឹងអាយុប៉ុន្មានពេលចេញទៅ?

ជិន: អាយុកាលហ្នឹងដំទង់ដែលអាយុប្រហែលជា២០ ហើយកាលហ្នឹង ។

ប៊ុនថន: កាលហ្នឹងចូលច្រើនឆ្នាំដែរ?

ជិន: កាលហ្នឹងមិនដឹងជាប៉ុន្មានច្រើនដែរ ។

ប៊ុនថន: មួយភូមិហ្នឹងមានច្រើនទេ?

ជិន: មួយភូមិមិនដឹងជាប៉ុន្មាន ខ្ញុំភ្លេចអស់ហើយ ។

ប៊ុនថន: ចឹងអីនៅក្នុងភូមិហ្នឹងបានយូរទេ ដល់ឆ្នាំណា នៅក្នុងកុមារភូមិហ្នឹង ដល់ឆ្នាំណាបានចូលជា ទ័ព?

ជិន: យូរដែលហ្នឹងប្រវត្តិទ័ពហ្នឹង ។

ប៊ុនថន: ពេលចេញពីកងកុមារអី បន្ទាប់ពីកងកុមារហើយអីធ្វើអីទៀត ពេលចូលទ័ពហ្នឹងជាកងទ័ព ស្រុកឬតំបន់?

ជិន: ស្តាប់មិនបាន ។

ប៊ុនថន: ពេលរំដោះភ្នំពេញហើយអីទៅនៅណា ពេលរំដោះឆ្នាំ៧៥ ពេលឈ្នះ៧៥ ហ្នឹង?

ជិន: ពេលឈ្នះ៧៥ ទៅខាងរតនគិរី ។

ប៊ុនថន: ពេលមុនហ្នឹងអីនៅណា?

ជិន: ឈ្នះភ្នំពេញខ្ញុំទៅនៅព្រំដែន ។

ប៊ុនថន: ចឹងអីនៅជាមួយភាសារៀនហ្នឹងឆ្នាំណា ចូលជាមួយកាត់តាំងពីឆ្នាំណា?

ជិន: ពេលនៅភ្នំពេញ ។

ប៊ុនថន: ឈ្នះភ្នំពេញឆ្នាំ៧៥ ថ្ងៃទី១៧ មេសាឆ្នាំ៧៥ ពេលហ្នឹងអីនៅកន្លែងណា វាយពីណាទៅ អីមាន បានវាយចូលភ្នំពេញដែរ អីបានវាយចូលភ្នំពេញដែលវាយជាមួយលន់ នល់?

ជិន: វាយ ។

ប៊ុនថន: កាលនោះអីឈរជើងនៅណាវិញ?

ជិន: ឈរជើងនៅបឹងសំយាបត្រពាំងព្រៃ ។

ប៊ុនថន: ចឹងមុខព្រៃ៧០១ ហ្នឹងពីហ្នឹងមក ត្រពាំងព្រៃ?

ជិន: បាទ ។

ប៊ុនថន: ចឹងសំយាបអីហ្នឹង?

ជិន: បាទ! ចឹងសំយាប ខ្លួញ ។

ប៊ុនថន: អីនៅខាងទ័ពបស្ចឹមបួនខាងនិរតី នៅកងទ័ព តាសារៀន កាត់នៅខាងណា ទ័ពភូមិភាគបស្ចឹម?

ជិន: ភូមិភាគពិសេស ។

ប៊ុនថន: ចឹងឆ្នាំ៧៥ ពេលរំដោះហើយហ្នឹង គេបញ្ជូនអីទៅខាងរតនកិរីតែម្តង?

ជិន: បាទ ។

ប៊ុនថន: ទៅដល់ដំបូងហ្នឹងទៅម៉ូណារីញ ទៅរតនកិរី?

ជិន: ខ្ញុំនៅខាងកន្ទុយនាគ ប្រចាំការនៅកន្ទុយនាគ ។

ប៊ុនថន: ទៅមួយកងពល៨០ ១ទាំងអស់តែម្តង?

ជិន: បាទ ។

ប៊ុនថន: ហ្នឹងនៅខេត្តណា?

ជិន: ខេត្តរតនកិរី ស្រុករឺនសៃ ។

ប៊ុនថន: ចឹងអីនៅឈរជើងរតនកិរីដល់ឆ្នាំ៧៧ តែម្តង?

ជិន: ៧៧ ។

ប៊ុនថន: ៧៧ អីមកខាងណារីញ?

ជិន: ដល់ចាញ់យួនទៅរត់មកនៅតាមព្រំដែន រត់មកដល់ម៉ូប៊ី ។

ប៊ុនថន: ចឹងនៅម៉ូប៊ី?

ជិន: បាទ ។

ប៊ុនថន: នៅម៉ូប៊ីដល់ឆ្នាំណា?

ជិន: ដល់ឆ្នាំ២០០៣ ។

ប៊ុនថន: ២០០៣ ទើបថ្មីដែលហ្នឹង?

ជិន: មើលប៉ុន្មាន ។

ប៊ុនថន: ឆ្នាំ៨៣?

ជិន: អរ! ៨៣ អើឆ្នាំ៨៣-៨៤ ហ្នឹងហើយ ។

ប៊ុនថន: ចេញពីម៉ូប៊ីមកនៅណារីញ គេហៅអីរីញ?

ជិន: មកនៅ១០០២-១០០៣ ហ្នឹង ។

ប៊ុនថន: ចឹងនៅ១០០៣?

ជិន: បាទ! ម៉ូប៊ីល ១០០១ ។

ប៊ុនថន: អីមកនៅហ្នឹងកងទ័ពដដែល?

ជិន: អើ កងទ័ព ។

ប៊ុនថន: តែគេមានបំបែកទេ ចេញពីកងពល៨០១ទេ?

ជិន: នៅជាប់រហូត ។

ប៊ុនថន: នៅ៨០១ដដែល?

ជិន: បាទ ។

ប៊ុនថន: ៨០១នៅជាមួយភាសារឿន ដដែល?

ជិន: បាទ ។

ប៊ុនថន: ចឹងឆ្នាំណាបានអីមកនៅភូមិនេះ សមាហរណកម្ម?

ជិន: កាលហ្នឹងយើងប្រជុំនៅប៉ារីស ។

ប៊ុនថន: ចឹងកាលទី២៣តុលាឆ្នាំ៧៩១ ហ្នឹង?

ជិន: បាទ! កាលមានកិច្ចព្រមព្រៀងយើងចុះពីថែមក មកនៅហ្នឹង មកនៅទីកងកម្ពុជារវិញ អ្នកណា
នៅជំរកដឹកយកទៅ ខ្លះក៏ទៅនៅស្រុកវិញក៏ទៅៗ ខ្លះនៅនេះក៏នៅទៅ ។

ប៊ុនថន: តែអីនៅនេះនៅជាកងទ័ពដដែលទេឬជាប្រជាជន?

ជិន: ជាប្រជាជន នៅហ្នឹងគេរំលាយអស់ហើយ ខ្លះធ្វើទាហានក៏ធ្វើទៅ ខ្លះចាស់ៗក៏ឈប់ទៅ ។

ប៊ុនថន: ចឹងអីឈប់ធ្វើតាំងពីឆ្នាំណា?

ជិន: ខ្ញុំឈប់ពេលសមាហរណកម្មហ្នឹងខ្ញុំ ខ្ញុំអត់មានចាំថ្ងៃខែ ។

ប៊ុនថន: ចឹងឆ្នាំ១៧៧៨ហ្នឹង?

ជិន: បាទ ។

ប៊ុនថន: ឈប់ធ្វើទាហានអីធ្វើស្រែធម្មតា?

ជិន: បាទ! ធ្វើស្រែធម្មតា ។

ប៊ុនថន: មានធ្វើការអីផ្សេងទៀត?

ជិន: អត់ទេ ។

ប៊ុនថន: អីកាលតាម៉ុក ចាប់តា០៥ អីអីមានជីងទេ?

ជិន: អត់ជីងទេ គ្រាន់តែពូ ។

ប៊ុនថន: កាលហ្នឹងអីនៅភូមិនេះ?

ជិន: បាទ! ខ្ញុំហ្នឹងនៅភូមិនេះ កាលនោះចេះតែចេះ ចេះតែចុះទៅ វាប្របូកប្របល់គ្នារកកំណត់វា
មិនឃើញ កាលនេះក៏មែនខាងនោះក៏ទៀ មិនដឹងស្អីស្អី ។

ប៊ុនថន: អីនៅខាងណាវិញ?

ជិន: កាលនោះប៉ុល ពត ក៏ទាស់គ្នាដែរ ខ្ញុំនៅខាងតាសារឿន ។

ប៊ុនថន: យ៉ាងម៉េចបានជាតាម៉ុក ចាប់?

ជិន: មិនដឹងជាយ៉ាងម៉េច ពេលនោះវាប្របូកប្របល់កាត់ខាងលើណាស់ ។

ប៊ុនថន: បាទ ។

ជិន: កាលហ្នឹងថា ក្បត់គ្នា មិនដឹងជាខាងណាត្រូវខាងណាខុសទេ កាលហ្នឹង ។

ប៊ុនថន: បាទ! ចឹងខ្ញុំអរគុណអីច្រើន ។

ជិន: បាទ! ខ្ញុំវារក្នុងច្រើន ។

ចប់